

Ministerstwo Klimatu i Środowiska

Sekretarz Stanu
Urszula Sara Zielińska

DAM-WMA.050.5.2024.PC
3450822.13631418.11044945
Warszawa, 12-11-2024

Dotyczy: interpelacji Pani Posłanki Marty Stożek o nr 5540 z 21 października br. w sprawie adaptacji Polski do zmian klimatycznych oraz debaty parlamentarnej o odpowiedzi państwa polskiego na kryzys klimatyczny.

Pan
Szymon Hołownia
Marszałek Sejmu RP

Szanowny Panie Marszałku,

proszę o przyjęcie poniższych informacji w odpowiedzi na pytania zawarte w interpelacji.

1. Jakie konkretne działania podejmuje Ministerstwo Klimatu i Środowiska, aby zwiększyć odporność kraju na ekstremalne zjawiska pogodowe, takie jak powódzie i susze?

Ministerstwo Klimatu i Środowiska (MKiŚ) realizuje działania o charakterze strategicznym, legislacyjnym i edukacyjnym oraz wspiera funduszowo konkretne inwestycje i rozwiązania adaptacyjne, które poprawiają bezpieczeństwo mieszkańców kraju oraz infrastruktury.

Działania strategiczne i prawne

MKiŚ przygotowało dokumenty strategiczne, wśród których najważniejszym jest *Strategiczny plan adaptacji dla sektorów i obszarów wrażliwych na zmiany klimatu do roku 2020 z perspektywą do roku 2030*. Więcej informacji na jego temat umieściliśmy w odpowiedzi na pytanie nr 2.

W celu wzmocnienia klimatycznego wymiaru polityki miejskiej oraz zapewnienia koordynacji działań adaptacyjnych na poziomie miast MKiŚ przygotowało projekt ustawy o zmianie ustawy – Prawo ochrony środowiska oraz niektórych innych ustaw (UC33). Zapisaliśmy w nim m.in.:

- zobowiązanie dla miast o liczbie mieszkańców równej lub większej niż 20 tys. osób do opracowania miejskich planów adaptacji do zmian klimatu (MPA),
- obowiązkową i zestandaryzowaną zawartość MPA, obejmującą m.in. koncepcję zazieleniania miasta, w tym zwiększania powierzchni terenów zieleni i zadrzewień, oraz koncepcję zagospodarowania wód opadowych i roztopowych na terenie miasta.

Projekt UC33 został dn. 5 listopada br. przyjęty przez Radę Ministrów.

W celu zachowania potencjału retencyjnego istniejących terenów zieleni, pracujemy nad zwiększeniem ich ochrony. Przy Ministrze Klimatu i Środowiska powstał zespół, którego celem jest opracowanie założeń aktów prawnych wzmacniających ochronę drzew i krzewów. W jego skład wchodzi nie tylko pracownicy ministerstwa i organów ochrony środowiska, ale także przedstawiciele organizacji społecznych i zawodowych, uczelni oraz miast.

Działania edukacyjne

Poradnik dla inwestorów – climate proofing

Inicjatywa JASPERS opracowała dla MKiŚ *Poradnik weryfikacji inwestycji pod względem wpływu na klimat i adaptacji do zmian klimatu w okresie programowania UE 2021-2027* ([link](#)). Dzięki niemu wskazujemy zasady sprawdzania projektów, które otrzymują wsparcie z funduszy UE, m.in. z uwagi na zgodność z celami w zakresie łagodzenia zmian klimatu oraz dostosowania do nich.

Podręcznik dla miast – MPA

We współpracy z MKiŚ Instytut Ochrony Środowiska – Państwowy Instytut Badawczy (IOŚ-PIB) stworzył *Podręcznik adaptacji dla miast. Wytyczne do przygotowania Miejskiego Planu Adaptacji do zmian klimatu* ([link](#)). Przedstawił w nim metodykę sporządzania takich dokumentów. IOŚ-PIB przeprowadził również cykl szkoleń w tym zakresie.

Podręcznik dla miast – wskaźniki przyrodniczo-klimatyczne

Na zlecenie i we współpracy z MKiŚ zrealizowano badanie dotyczące wskaźników przyrodniczo-klimatycznych, które mogą być wykorzystywane przez gminy w działaniach strategicznych lub dotyczących ochrony środowiska. Jego efektem jest elektroniczne opracowanie pt. *Przyrodniczo-klimatyczne wskaźniki zrównoważonego rozwoju miast. Przewodnik dla miast* ([link](#)). Zawiera on szczegółową instrukcję postępowania przy obliczaniu ich wartości oraz wizualizowaniu efektów analiz.

2. Czy Ministerstwo planuje opracowanie kompleksowej strategii adaptacji do zmian klimatycznych, która uwzględni skutki zarówno suszy hydrologicznej, jak i gwałtownych opadów deszczu? Kiedy można się spodziewać jej prezentacji?

W Polsce obowiązuje wspomniany już *Strategiczny plan adaptacji dla sektorów i obszarów wrażliwych na zmiany klimatu do roku 2020 z perspektywą do roku 2030* (SPA) – przyjęty przez Radę Ministrów 29 października 2013 r. Jest to pierwszy dokument strategiczny w Polsce, który bezpośrednio i w całości dotyczy kwestii adaptacji do zmian klimatu.

W SPA przeanalizowano zachodzące i prognozowane zmiany klimatu, w tym scenariusze zmian klimatu do roku 2030, które wykazały, że największe zagrożenie dla gospodarki i społeczeństwa będą stanowiły ekstremalne zjawiska pogodowe oraz ich skutki, będące pochodnymi zmian klimatu. W dokumencie wskazano również priorytetowe kierunki działań adaptacyjnych, które należy podjąć w obszarach najbardziej wrażliwych na zmiany klimatu.

W związku ze wzrostem znaczenia adaptacji w politykach publicznych i silnym akcentowaniem tej kwestii w dokumentach na poziomie europejskim i krajowym, MKiŚ rozpoczęło przygotowania do opracowania nowej *Krajowej strategii adaptacji* (KSA) oraz *Planu działań adaptacyjnych* (PDA). Pozyskaliśmy wsparcie z Instrumentu Wsparcia Technicznego Komisji Europejskiej na realizację projektu pn. *Wzmocnienie koordynacji polityki adaptacji do zmian klimatu między władzami lokalnymi, regionalnymi i krajowymi*. Dzięki temu powstały rekomendacje dotyczące opracowania nowej strategii i systemu zarządzania jej wdrażaniem. 25 października br. złożyliśmy do wspomnianego już Instrumentu Wsparcia Technicznego projekt dotyczący przygotowania KSA i PDA oraz Krajowego planu odbudowy zasobów przyrodniczych, wynikającego z przepisów unijnego rozporządzenia o odbudowie zasobów przyrodniczych. W grudniu br. otrzymamy informację zwrotną, czy projekt zostanie sfinansowany przez KE.

3. Czy istnieje plan modernizacji infrastruktury hydrotechnicznej, który pozwoli na bardziej efektywne zarządzanie zasobami wodnymi oraz ochronę przed powodzią?

Poniżej umieszczamy odpowiedź bazującą na informacjach pochodzących z Ministerstwa Infrastruktury

Planowanie jest jednym z najważniejszych instrumentów w zarządzaniu zasobami wodnymi, wymienionym w art. 11 ustawy Prawo wodne¹. Planowanie opiera się na opracowaniu i aktualizacji dedykowanych dokumentów planistycznych, odpowiadających na najważniejsze wyzwania w gospodarowaniu wodami i jest oparte o analizy studialne i modelowe.

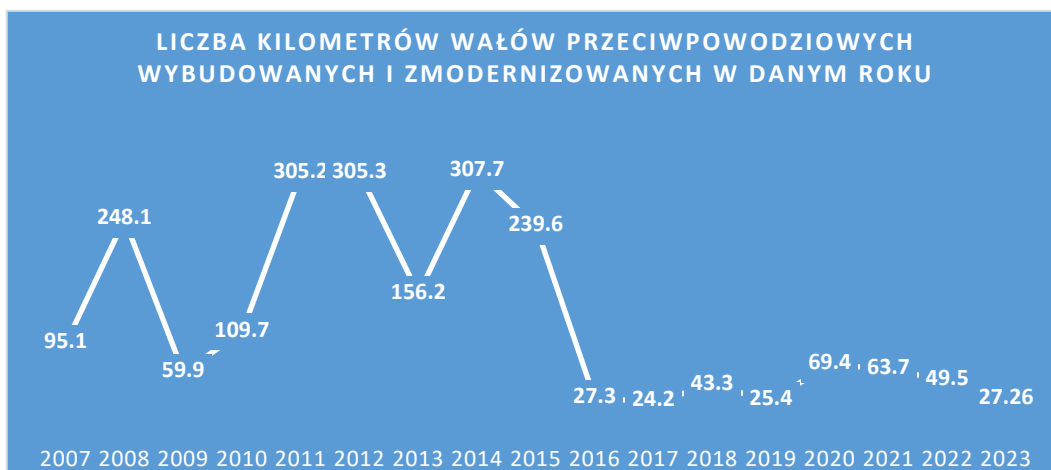
W celu minimalizacji ryzyka powodziowego, zgodnie z przepisami Dyrektywy Powodziowej² oraz ustawy Prawo wodne, cyklicznie przygotowuje się plany zarządzania ryzykiem powodziowym (PZRP) dla obszarów dorzeczy i regionów wodnych. PZRP obejmują wszystkie elementy zarządzania ryzykiem powodziowym, ze szczególnym uwzględnieniem działań służących zapobieganiu powodzi i ochronie przed powodzią oraz informacji na temat stanu należącego przygotowania w przypadku jej wystąpienia. Głównym celem PZRP jest ograniczenie potencjalnych negatywnych skutków powodzi dla życia i zdrowia ludzi, środowiska, dziedzictwa kulturowego oraz działalności gospodarczej, poprzez realizację działań służących minimalizacji zidentyfikowanych zagrożeń. W ramach prac nad PZRP określono między innymi rodzaje działań, prowadzące do obniżenia strat powodziowych i zdefiniowano katalog inwestycji priorytetowych do wdrożenia. W ostatnich latach zrealizowano wiele kluczowych inwestycji mających na celu ochronę przed powodzią, m.in.:

- Budowa suchego zbiornika Racibórz – koszt ok. 2 mld zł,
- Ochrona przeciwpowodziowa Kotliny Kłodzkiej (w tym system 4 zbiorników suchych) – koszt ok. 928 mln zł,
- Ochrona przeciwpowodziowa Sandomierza – 195 mln zł,
- Ochrona przeciwpowodziowa Tarnobrzega – 110 mln zł,
- Ochrona przeciwpowodziowa Krakowa – system obwałowań i zbiorników – 244 mln zł,
- Ochrona przeciwpowodziowa Żuław Wiślanych – zakończony etap II – 130 mln zł,
- Rozbudowa i modernizacja floty lodołamaczy dla Odry, Wisły, w tym dla Zbiornika Włocławskiego, liczącej obecnie łącznie 26 jednostek – koszt budowy 8 jednostek wyniósł ok. 151,20 mln zł.

Na inwestycje o charakterze przeciwpowodziowym ponoszone są corocznie największe nakłady wśród wszystkich zadań w gospodarce wodnej. Warto podkreślić, że w latach 2008-2015 wybudowano i zmodernizowano łącznie 1731,70 km wałów przeciwpowodziowych, z kolei w latach 2016-2023 wybudowano i zmodernizowano łącznie 330,06 km wałów przeciwpowodziowych. Liczbę kilometrów wybudowanych i zmodernizowanych wałów przeciwpowodziowych w poszczególnych latach przedstawia poniższy wykres:

¹ Ustawa z dnia 20 lipca 2017 r. – Prawo wodne (t.j. Dz. U. z 2024 r. poz. 1087)

² Dyrektywa 2007/60/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 23 października 2007 r. w sprawie oceny ryzyka powodziowego i zarządzania nim

Konieczne jest kontynuowanie prac w zakresie zwiększenia ochrony przeciwpowodziowej oraz odbudowa zniszczonej zabudowy hydrotechnicznej. Analizowana jest w szczególności możliwość budowy zbiorników retencyjnych w kolejnych lokalizacjach, w tym w Kotlinie Kłodzkiej. Najpilniejsze zadania, zaplanowane do realizacji, obejmują budowę zbiorników, tj. Kamieniec Ząbkowicki, Racławice Śląskie czy Rzymówka oraz rozwój systemu obwałowań w lokalizacjach o największym ryzyku – m.in. na Odrze, Nysie Kłodzkiej, w dolinie Bobru i Baryczy. Niezbędna jest też popowodziowa odbudowa m.in. Zbiornika Stronie Śląskie i Zbiornika Topola oraz prace odtworzeniowe na Białej Łądeckiej, Białej Głuchołaskiej, Nysie Kłodzkiej czy rzece Bóbr.

Część tych projektów ma już kompletny montaż finansowy, w szczególności w oparciu o ośrodki europejskie w programie Fundusze Europejskie na Infrastrukturę, Klimat i Środowisko 2021-2027. Łączna alokacja środków europejskich na zadania inwestycyjne i planistyczne, służące ochronie przed powodzią w tym programie wynosi 600 mln EUR. Trwają również uzgodnienia dotyczące przygotowania Projektu budowania odporności na zmiany klimatu w gospodarce wodnej, o wartości ok. 1,5 mld EUR (ok. 6,45 mld zł). Projekt ma być współfinansowany ze środków międzynarodowych instytucji finansowych, w tym z Banku Światowego. Planuje się, że będzie on realizowany w latach 2027-2033. Celem Projektu będzie ochrona ludności i gospodarki kraju przed skutkami ewentualnych klęsk żywiołowych, takich jak powodzie i susze. Tym przedsięwzięciom towarzyszyłby komponent wsparcia instytucjonalnego oraz monitoringu jakości wód, a także rozwój centrów zarządzania kryzysowego.

W ramach planowania bieżących prac remontowych i modernizacyjnych na infrastrukturze hydrotechnicznej, podległe Ministerstwu Infrastruktury Państwowe Gospodarstwo Wodne Wody Polskie przystąpiło do opracowania projektów Planów utrzymania wód dla obszaru całego kraju, w podziale na regiony wodne dotyczące obszaru działania każdego regionalnego zarządu gospodarki wodnej. Dzięki opracowaniu tych dokumentów planistycznych możliwe jest zaplanowanie i prowadzenie w kolejnych latach działań na śródlądowych wodach powierzchniowych, z uwzględnieniem potrzeb z zakresu ochrony przed powodzią oraz konieczności osiągnięcia celów środowiskowych i ochrony wód. Plany utrzymania wód będą także poddane strategicznej ocenie oddziaływania na środowisko i konsultacjom społecznym oraz zostanie dla nich opracowana prognoza oddziaływania na środowisko.

Elementami szeroko rozumianego planowania w zarządzaniu zasobami wodnymi są także inne dokumenty planistyczne opracowywane na poziomie krajowym. Najważniejszym dokumentem planistycznym w zakresie zjawiska suszy jest Plan przeciwdziałania skutkom

suszy (PPSS), przyjęty w 2021 rozporządzeniem Ministra Infrastruktury. Aktualnie trwają prace nad aktualizacją tego dokumentu. PPSS zawiera katalog działań, w którym wskazano rozwiązania, jakie należy wdrożyć, aby ograniczyć skutki suszy. Choć PPSS nie stanowi planu inwestycyjnego, prezentuje jednak proponowane zadania inwestycyjne, dotyczące m.in. budowy, przebudowy i remontu urządzeń wodnych, które zostały zawarte w innych dokumentach planistycznych z zakresu gospodarki wodnej, a które służą poprawie stosunków wodnych i minimalizacji skutków suszy.

Kolejnym dokumentem planistycznym, w tym przypadku koncentrującym się na zapewnieniu dobrego stanu jednolitych części wód, są plany gospodarowania wodami na obszarach dorzeczy. Dokumenty te stanowią podstawę podejmowania decyzji kształtujących stan zasobów wodnych i zasady gospodarowania nimi w przyszłości.

Podsumowując, zarówno zadania planistyczne w zarządzaniu zasobami wodnymi, jak i wynikające z nich projekty inwestycyjne są sukcesywnie realizowane, a Ministerstwo Infrastruktury zabiega o zapewnienie dla nich zrównoważonego finansowania i nadzoruje ich terminową i zgodną z przepisami realizację.

4. Jakie środki finansowe zostały przewidziane na najbliższe lata na działania związane z adaptacją do zmian klimatycznych?

W Programie Fundusze Europejskie na Infrastrukturę, Klimat, Środowisko 2021-2027 zarezerwowane są środki na projekty dotyczące adaptacji do zmian klimatu i ochronę przyrody w wysokości 2,276 mld EUR.

Działanie FENX.01.02 Adaptacja terenów zurbanizowanych do zmian klimatu

Wysokość alokacji – 560 061 637 EUR

Typy projektów:

- wsparcie zrównoważonych systemów gospodarowania wodami opadowymi z udziałem zieleni/zielono-niebieskiej infrastruktury/rozwiązań opartych na przyrodzie,
- wdrożenie inwestycji określonych w miejskich planach adaptacji do zmian klimatu, obejmujących m.in. zrównoważone i zaadaptowane do zmian klimatu systemy gospodarowania wodami opadowymi oraz rozwój zielono-niebieskiej infrastruktury,
- projekty dotyczące gospodarowania i zarządzania wodą przeznaczoną do spożycia (z wyjątkiem uzdatniania i dystrybucji wody do odbiorców) w zakresie, w jakim wynika to z konieczności dostosowania do ekstremalnych zjawisk pogodowych (adaptacji do zmian klimatu).

Działanie FENX.01.05 Ochrona przyrody i rozwój zielonej infrastruktury

Wysokość alokacji – 310 000 000 EUR

Typy projektów:

- zielona i niebieska infrastruktura wraz ze stosownym zapleczem,
- zielona i niebieska infrastruktura wraz ze stosownym zapleczem – „odbetonowanie” terenów miejskich.

Działanie FENX.02.04 Adaptacja do zmian klimatu, zapobieganie klęskom i katastrofom

Wysokość alokacji - 1 406 441 892 EUR

Typy projektów:

- wsparcie zrównoważonych systemów gospodarowania wodami opadowymi z udziałem zieleni/zielono-niebieskiej infrastruktury/rozwiązań opartych na przyrodzie,

- opracowanie planów adaptacji do zmian klimatu.

W Programie Fundusze Europejskie dla Polski Wschodniej 2021-2027, na projekty związane z adaptacją do zmian klimatu, zarezerwowane są środki w wysokości 214 mln EUR. Dostępne są w ramach działania 2.2 *Adaptacja do zmian klimatu*.

MKiŚ wspiera też retencję przydomową wód opadowych w ramach *Programu Priorytetowego Moja Woda*, realizowanego przez Narodowy Fundusz Ochrony Środowiska i Gospodarki Wodnej (NFOŚiGW). Jego celem jest zwiększenie retencji wody na terenach posesji przy budynkach jednorodzinnych, w tym dzięki rozwojowi zielono-niebieskiej infrastruktury. Łączny budżet wszystkich edycji programu wynosi 438 mln zł.

Program Priorytetowy Adaptacja do zmian klimatu NFOŚiGW wspiera działania dotyczące tym.in.: rozwoju zielono-niebieskiej infrastruktury, usuwania nieprzepuszczalnych powierzchni oraz zrównoważonych systemów zarządzania wodami opadowymi. Budżet na realizację celu programu wynosi do 1 125 000 tys. zł. W 2024 r. uruchomiono nabór na usuwanie skutków powodzi.

5. Czy Ministerstwo współpracuje z innymi resortami, samorządami oraz organizacjami pozarządowymi w celu zwiększenia świadomości społecznej i wdrażania działań adaptacyjnych na poziomie lokalnym?

Przed rozpoczęciem prac nad *Krajową strategią adaptacji oraz Planem działań adaptacyjnych* planujemy zorganizować okrągły stół z ekspertami, służący wymianie wiedzy o zmianach klimatu i ryzyku klimatycznym oraz adaptacji. Adresatami spotkania będą polscy naukowcy, pracownicy instytutów i innych jednostek badawczych.

MKiŚ w ramach Programu Pomoc Techniczna dla Funduszy Europejskich 2021-2027 realizuje też projekt pn. *Partnerstwo: Środowisko dla Rozwoju*. Do współpracy zaprosiliśmy przedstawicieli innych ministerstw, urzędów centralnych i regionalnych, jednostek samorządu terytorialnego, instytutów naukowo-badawczych i uczelni, a także organizacji pozarządowych. W ramach tego procesu funkcjonuje grupa, której członkowie identyfikują potrzeby i wyzwania w zakresie adaptacji do zmian klimatu, a także proponują dla nich rozwiązania. Ze względu na bogate efekty dotychczasowej aktywności podzieliśmy ją na dwie podgrupy:

- „niebieską”, której przedmiotem zainteresowania jest retencja w miastach,
- „zieloną”, której prace są skoncentrowane na ochronie zieleni w miastach, szczególnie drzew i krzewów.

Od 2021 r. byliśmy liderem międzyresortowej inicjatywy *Koniec z betonem w centrach miast*, mającej na celu ograniczenie tzw. „betonozy” i zjawiska miejskiej wyspy ciepła, zwiększenie poziomu mikro i małej retencji oraz rozwój zieleni w miastach, a także tworzenie rozwiązań finansowych oraz prawnych wpierających realizację tych celów. W ramach inicjatywy przygotowano ankietę dla miast dotyczącą odbetonowania i zazieleniania przestrzeni miejskich, zrealizowano cykl spotkań warsztatowych w formule online oraz webinaria z ekspertami i praktykami, nawiązano współpracę z Młodzieżową Radą Klimatyczną.

Z przedstawicielami organizacji społecznych i zawodowych, uczelni i miast współdziałamy również w ramach Zespołu do spraw zapewnienia ochrony drzew i krzewów, wspomnianego w odpowiedzi na pytanie 1.

W ramach projektu *aktualizacji Krajowego Planu na rzecz Energii i Klimatu do 2030 roku* (aKPEiK), w filarze poświęconym redukcji emisji, uwzględniono obszar adaptacji do zmian klimatu. Ten aspekt planu będzie realizowany poprzez szereg działań, wśród których można

wymienić Działanie 143. Budowanie świadomości – działania związane z adaptacją do zmian klimatu.

6 września br. w siedzibie Ministerstwa Klimatu i Środowiska odbyły się prekonsultacje dotyczące projektu aKPEiK, w których uczestniczyli przedstawiciele ok. 70 organizacji sektora energetycznego, samorządów, przedsiębiorców, związków zawodowych oraz organizacji ekologicznych. Następnie, 11 października br., rozpoczęto pełne konsultacje dokumentu, na które zaproszono szerokie grono instytucji, w tym m.in. resorty, samorządy oraz organizacje pozarządowe.

MKiŚ uznaje edukację za podstawowy warunek zmiany praktyk społecznych w kierunku bardziej zrównoważonych i wspierających ochronę środowiska naturalnego. Resort realizuje działania z zakresu edukacji ekologicznej pozaformalnej i nieformalnej, skoncentrowane na:

- upowszechnianiu rzetelnej wiedzy o środowisku naturalnym i klimacie, związkach pomiędzy środowiskiem, globalnymi procesami klimatycznymi a rozwojem społeczno-gospodarczym i zagadnieniami bezpośrednio wpływającymi na życie i zdrowie odbiorców;
- prezentacji dobrych praktyk w zakresie ochrony środowiska i klimatu, a także łagodzenia skutków zmian klimatu i adaptacji do nich;
- uświadamianiu wpływu indywidualnych zachowań na stan klimatu i zachęcaniu do zaangażowania się w działania na rzecz ochrony środowiska i klimatu.

MKiŚ prowadzi prace nad *Strategicznym Planem Działań na rzecz Edukacji Ekologicznej i Klimatycznej*. Zadanie to jest zapisane w *Polityce Ekologicznej Państwa 2030 - strategii rozwoju w obszarze środowiska i gospodarki wodnej (PEP)*, przyjętej 16 lipca 2019 r. przez Radę Ministrów. Zgodnie z założeniami PEP, dokument ma zostać sporządzony do końca 2025 r. Celem jego opracowania jest:

- określenie długofalowych celów edukacji ekologicznej i klimatycznej, sposobu ich realizacji oraz pomiaru efektywności działań,
- wskazanie priorytetowych obszarów tematycznych oraz kluczowych grup społecznych i zawodowych dla działań z zakresu edukacji ekologicznej i klimatycznej,
- zaplanowanie efektywnego finansowania powyższych działań z wykorzystaniem funduszy krajowych i europejskich.

Ponadto MKiŚ stale współpracuje z Ministerstwem Edukacji i Nauki w celu wspierania edukacji formalnej poprzez:

- przygotowywanie pomocy dydaktycznych dla nauczycieli, np. scenariuszy lekcji z materiałami pomocniczymi,
- organizowanie warsztatów dla nauczycieli i uczniów oraz konkursów dla szkół na tematy związane ze środowiskiem, klimatem i zrównoważonym rozwojem.

MKiŚ prowadzi edukację ekologiczną skierowaną przede wszystkim do ogółu społeczeństwa, która realizowana jest poprzez: ogólnopolskie kampanie informacyjno-edukacyjne, udział w wydarzeniach edukacyjnych, stronę edukacjaekologiczna.gov.pl, działania w mediach społecznościowych, edukację skierowaną do nauczycieli szkół podstawowych i ponadpodstawowych.

6. Czy Pani Minister jest gotowa wesprzeć inicjatywę rozpoczęcia debaty parlamentarnej na temat przyspieszenia procesu dekarbonizacji polskiej gospodarki oraz wdrożenia niezbędnych działań adaptacyjnych, w zgodzie z najnowszymi rekomendacjami środowisk naukowych?

Kierunek i dynamika dekarbonizacji polskiej gospodarki są określone w *aktualizacji Krajowego Planu na rzecz Energii i Klimatu do 2030 roku*. Pracom nad tym dokumentem towarzyszą spotkania konsultacyjne, o których mowa w odpowiedzi na pytanie nr 5. W tym samym miejscu wskazaliśmy planowane działania dotyczące *Krajowej strategii adaptacji oraz Planu działań adaptacyjnych*.

Jesteśmy otwarci na każdą inicjatywę przeprowadzenia debaty dotyczącej mitygacji i adaptacji do zmian klimatu.

Z wyrazami szacunku

Urszula Zielińska
Sekretarz Stanu
Ministerstwo Klimatu i Środowiska
/ – podpisany cyfrowo/

Do wiadomości:

1. Departament Spraw Parlamentarnych w KPRM.